

El Congost

Redacció: Carrer Calabria, 15

Administració: Impremta Mercantil

SUMARI:

Herois
Fets i comentaris
Anecdolari
Clavells (A.)
Noticiari.
Boirina rosada († M.ª Teresa de Vilarrubia)
El Rei Martí als banys de La Garriga (J. Martí)
Encara un altre absurd
Calen obres socials (R. Aguirre)
Esports.

El Congost

Redacció: C. Calabria, 15

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL

Subscripció: Un any, 6pts.

Administració: Impremta Mercantil

Any 2

La Garriga, 10 Juny 1934 Núm. 34

Número solt, 20 cèntims

HEROIS

Malgrat totes les bocades de democràcia i de socialisme; malgrat, a l'altre front de la lluita hodierna, tots els himnes a l'Estat-déu i a la raça, el culte de l'heroi és immortal en el llinatge dels homes. Cada civilització té el seu.

La humanitat hodierna té els seus herois. No són els sants, que no manquen, ni els savis, ni els cabdills militars, tot i que la guerra en consagra alguns d'insignes. L'ídol d'avui és el rei d'un reialme purament material, que té la seva valoració en or: reis del ferro, reis del petroli, reis del cotó. Al costat d'aquest tipus divinitzat, del reeixit en els negocis, hi ha l'heroi esportiu, els campions de tots els esports, com més violents millor, només que aquests són una caricatura repugnant dels herois olímpics de la Grècia, per tal com ofereixen a l'adoració de les multituds fanatitzades la força sense la gràcia. L'estètica de la forma i dels moviments, i fins la bellesa moral del joc net, que en l'olimpisme grec ocupaven el primer pla, són enterament negligides pel fanatisme d'avui, que ret culte al xut o al cop de puny mesurats amb escala dinamomètrica. I el premi que dóna la multitud hodierna al seu ídol, al rei dels bíceps, a l'heroi de la força animal, és la gran abundància de l'or, que, com a felicitat suprema en la filosofia en voga, és considerat el premi més adequat al tipus exemplar de l'home modern.

El poble cristià, que no és de cap època i és de totes, que manté tothora enmig del món el seu ideal, la seva paraula, el seu sí que dóna sentit a totes les coses i influeix fora d'ell àdhuc en els qui el combaten, té la seva concepció de l'heroi i la veu realitzada sovint. És el sant, el pròcer de la bondat moral, l'home de Déu, que realitza perfectament en la seva vida un pensament de l'Altíssim, òrgan perfecte i afinadíssim de la divinitat operant entre nosaltres. Amb unes garanties de què el forà no tindrà mai idea, l'Església en proclama sovint. Són grans morts. Son

homes i dones que han realitzat aquell heroisme que està per damunt de totes les forces humanes i que tanmateix, divina paradoxa, ofereix sobre els ideals d'heroisme del món l'avantatge d'estar a l'abast de tothom. A la riquesa, a la saviesa, a la glòria militar, a la glòria esportiva, hi poden arribar pocs; a la santedat, hi poden arribar tots. Cap revolució no ha proclamat un ideal democràtic de l'heroisme. Ací en tenim un.

Ara de poc, l'Església ha decretat aquest honor suprem a un conterrani, quasi contemporani, nostre: Antoni M.ª Claret i Clarà, fill de pobres, obrer teixidor, capellànet de poble, predicador i agitador sobrenatural de tot Catalunya, que encara viu del corrent d'esperit que ell hi engegà, iniciador del llibre català en el segle passat, precursor de totes les excel·lències literàries i oratòries de la nostra llengua, Arquebisbe de Santiago de Cuba, on repetí el miracle del ressorgiment religiós que havia obrat a Catalunya, confessor de la reina Isabel II, home distingit amb la condecoració gloriosíssima de la calúnnia de les sectes, fundador de congregacions missioneres que perpetuen el seu esperit, el català, sens dubte, de més potència espiritualitzadora de l'època moderna.

Sense el seu pas, Catalunya no seria el que és avui, ni en l'ordre religiós—pensem amb quina heroica resistència aguantà la mestralada impiadosa—, ni en l'ordre lingüístic, ni potser en l'ordre polític, atesa la gran influència mútua de totes aquestes zones de la vida d'un poble.

Heus ací el nostre ideal de l'heroi. És un rei d'un reialme d'esperit, és un fort amb fortituds divines, és un ric en riqueses de saviesa davallada del pensament de Déu, és un poderós contra les forces del mal. Ell es troba segurament darrera la nostra resistència contra l'onada negra que passarà. Amb ell per penyora, podem estar segurs de salvar aquesta Catalunya que, sense heroisme moral, no tindria salvació possible.

Fets i comentaris

LA PASSADA FESTA DE CORPUS. Les funcions religioses foren molt solemnes veient-se en totes elles gran nombre de fidels. Al mati després de les misses de costum es celebrà ofici solemne cantat per la Capella parroquial de Música, assistint-hi la Junta d'Obra.

A la tarda a dos quarts de cinc hi hagué solemne funció Eucarística que finalitzà amb processó molt lluïda per l'interior del temple.

Es de remarcar l'assistència a l'ofici i a la funció de la tarda dels regidors de Lliga Catalana del nostre ajuntament.

La majoria dels balcons del nostre poble apareixien endomassats.

CALOR. Encara que no hagim entrat a l'estiu, des de fa uns quants dies que es deixa sentir molt la calor, per aquest motiu es veuen molt concorreguts a les festes els llocs pintorescs de la població més que no pas els locals d'espectacles.

ELS PRIMERS ESTIUEJANTS. Han aparegut, des de fa pocs dies, pel nostre poble les primeres famílies que ja es queden definitivament per a passar l'estiu. A totes elles la nostra benvinguda.

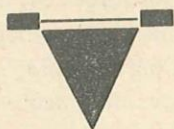
BALLADA DE SARDANES. Davant el Patronat Parroquial i organitzada per la Secció Sardanista de la F. J. C., es celebrà el dia de Corpus una audició de sardanes per la cobla «Els Lluïsos» de Taradell.

Hi hagué molta concurrència.

VENDA DE LLET

AVIS

La GRANJA ROSANES
de La Garriga, durant l'es-
tiu, farà el servei a
domicili matí i tar-
da als clients que
ho sol·licitin

Clarís, 19

BARCELONA

Anecdotalari

SORPRESES DEL GOLF

(Conte escocés)

Un malalt, acompanyat d'una altra persona, és portat a l'hospital de la ciutat d'Aberdeen (cures gratuïtes), per tal d'ésser-hi operat d'urgència.

El metge pregunta:

—Què és el que té aquest malalt?

—En una partida de golf li ha anat a parar una pilota a la boca i el desventurat se l'ha empassada.

—I qui és aquest senyor que està al costat del pacient, esperant?

—Es el propietari de la pilota. Espera que li facin l'extracció i la hi tornin.

— Demaneu arreu l'exquisit postre FLAM CALLIS

DIAGNOSTIC

—He d'advertir-li—diu el metge al malalt—que vosté té un cor molt delicat... però no s'hi preocupi... te cor per mentre visquil

PROBLEMES D'ARITMETICA

El mestre. —A veure: 20 céntims de pa, 25 de mantega i 60 de pernil, que fan?

El nen. —Si, miri... un sándvitx.

— Demaneu arreu l'exquisit postre FLAM CALLIS

EN EL CONCERT

La muller. —No aplaudeixis tan fort, home...

El marit. —Ja veuràs, em sembla que ara ja em toca a mi de fer soroll.

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 Teléf 72 LA GARRIGA

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en Xai i Vedella

Carns Fresques -:- Polleria

MIQUEL GARRIGA

(CÀN TRICATÉ)

Bany, 3. Pl. Francesc Ferrer LA GARRIGA

Confiteria i Pastisseria

MARIO VALLS

Centre, 7

Teléfono 67

Full Femení

CLAVELLS

Abocades a la barana del balcó o a l'ambit de la finestra, veureu moltes de clavellines que han esclatat en rialles fresques i vermelles, fetes flor, fetes perfum. Les mestresses dels clavells n'estan molt joioses i ningú, com elles, sap el goig que dona l'apomellar-los pels peus sagnants del Sant Crist o bé per dessota l'aureola cisellada que aguanta l'Hóstia beneïda.

A muntanya, també hi esclaten bellament els clavells, alhora que els blats abelleixen d'esguardar amb aquell color d'or que tenen les espigues pesantes.

Al mas Solei, tenen una florida encesa, a les olles de la finestra. La noia, n'hi passa d'estones aguantant-se-la, bo i asseguda a una de les pedres festejadores! I en pensa de coses! Uil! no ho volgueu saber!

Els segadors ja han acabat llur tasca. El blat apilotat en les garberes fa somriure a l'amo. Déu n'hi dó, de la bona collita! Enguany n'hi haurà per tothom; pels de ca a i pels pobres que hi truquen en nom de Déu.

—Que per molts anys, l'amo!—criden els segadors, en acomiadar-se. I l'amo, els va omplint el porró, d'aquell vi del recó, que no més surt quan la festa s'ho val.

—Apa minyons! A la salut de tots!

Les rialles sempre frec a frec dels llavis joves, no es fan prégar.

A dalt, la finestra resta buida de la claror dels clavells vermells. La noia, n'ha fet una toia encisadora. D'entre tots, n'ha escullit un, el més encés, el més gros, el més bonic, i atansant-se'l als llavis hi amaga una besada. I resta tota enrogida, com si l'hi hagués encomanada la vermellor. Després, baixa cap amb els segadors, que, quan la veuen, llavors pla que riuen de debò! Ella va passant, i a tots fa l'ofrena d'un clavell. Aquell, però, se'l guarda vora el cor fins a arribar davant d'aquell jove de dolç mirar, que quan ella anava al camp a dur la beguda, era el qui menys li parlava, però el qui més coses li deïa amb aquells ulls, que semblaven una moxaina. Sempre se'n recordaria! Per ell serà l'esguard més tendre, per ell, el millor somriure, per ell, aquell baticor i aquella tremolor i el clavell triat. I ell, no dirà res, però abans de marxar es farà trobadiç amb ella i davant seu, besarà el clavell, qui sap si sens sospitar que sa besada no és la primera que rellisca calze endins. I sabeu qué més passarà? Doncs, que l'any vinent, ell li podrà ensenyar el mateix clavell, sec, però tot amorosit de les dues besades... que dues? qui sap les que tindrà amb tantes de vegades com se'l haurà mirat bo i pensant amb ell!

I després, ni cal que ho diem. Aquestes coses, gairebé sempre acaben de la mateixa manera... Que Déu els faci ben casats.

A

Noticiari

Excursió

Avui a les dues marxen a Sant Vicents dels Horts, d'on es Prevere Vicari el nostre amic i conterrani Mossén Josep Cucurull, les noies que componen la Secció Teatral de les Filles de Maria, per a representar-hi la comèdia que tant d'èxit obtingué en el nostre poble «Els tres tambors». Amb elles van també altres noies de la mateixa associació.

Boirina rosada

Un nuvolet rosa
en ales del vent
en mon cel es posa
tapant lo lleument.

No és pas de tempesta,
fins quasi és bonic,
més del cor la festa
enfosqueix un xic.

Boireta rosada
boirina suau
segueix ta volada...
mo... cel és tan blau!

† M.ª Teresa de Vilarrubia

Calçats J. Guardis
LA GARRIGA

Barberia Saló per a senyora
Casa Jaume Saló permanent per a senyores
a càrrec de dos experts oficials
Plaça, 9, baixos : LA GARRIGA : Teléfono, 84

Garatge Dalmáu
Autes de lloguer - Taller de Reparacions. Teléfono 26

LA NOSTRA

El rei Martí als banys de La Garriga

XXIV

Dissabte, 15 de maig de 1400 (1)

Els garriguencs d'ara fa cinc cents anys degueren aprofitar l'estada del rei Martí al seu poble per demanar-li favors. Hom diu que, en aquest temps, i en acció de gràcies per haver recobrat la salut, el rei oferí a Sant Esteve patró de la parròquia, el magnífic retaule gòtic de l'església de la Doma aleshores parroquial (2). Les proves d'aquesta afirmació són poc segures. Per la nostra banda afegim que no hem trobat, per ara, el més lleuger indici documental contemporani, de referència a aquesta suposada donació. Cal esforçar-se en esbrinar com aquell tresor artístic vingué a La Garriga.

Malgrat l'anomenada que havien assolit les aigües termals de La Garriga, la instal·lació era deficient i rudimentària; així almenys ho afirma una interessant carta llatina que extractem a continuació:

Comença amb el següent títol *Petri Mayol, licencia construendi balnea*. Ve després l'acostumada enumeració dels títols del rei; i la fonamentació de la concessió en els següents termes: creient que cal cercar l'utilitat pública preferentment a la privada i veient que molts malalts i convalescents venen sovint als banys del poble de La Garriga, per a recuperar la desitjada salut, i a causa de la pobresa els banys no poden donar l'abast; concedeix a en Pere Mayol, habitant de La Garriga, i als seus, que a perpetuitat puguin, lícita i impune, sense perjudici dels altres, rebre, a son albir l'aigua sobrerera dels banys comuns existents (3) i també l'aigua subterrània i qualsevol altra que amb el seu ingeni i treball trobi dins dels termes de La Garriga per a servir en els banys que construeixi. A continuació diu que fa aquesta concessió en alou i en altres condicions. Els reis de la confederació catalano-aragonesa saberen governar els seus regnes respectant les institucions, la llengua i els costums de cadascú, i sens oblidar-se dels uns en benefici dels altres; la següent lletra n'és un bell testimoni

Lo Rey. Governador de Aragon: vuestra letra havemos recibida e entendida la creencia que por virtud de la dita letra nos ha explicada el fiel nuestro Martin Daso, escrivano de vuestra

Gobernación, vos respondemos que haremos plazer e solación singular de vuestro bueno e sano Regimiento e de les execuciones que por justicia havedes feytas e en tal dia fazedes en aqueste Regno. Perque vos Rogamos e mandamos que si cobdiçades nuestra gracia e merce ho continuedes assi en los mayores como en los esiguos que lo mereceran fuera toda excepcion, e trametemos vos por el dito vuestro scrivano las letras a los alcaydes de los castellos de que nos havedes scripto. Els alcaydes al·ludits són: el del castell de Rodenes i el de Pedra; als quals recomana que tinguin ben guardats els presos.

Tampoc perdia mai de vista el rei els acontereiments que podien influir en la illa de Sicília on regnava el seu únic fill; per això rebia i enviava cartes diàriament pel mateix primogènit o pels seus consellers; avui en trobem una adreçada al seu camarleng que termina així: *be creem que vos servits en tal forma a nos e nostre molt car primogènit, lo Rey de Sicília, que us en serem tenguts a fer gracia e merce.*

També avui tenim una carta dirigida al Batlle de Barcelona parlant de la festa de la *Gaia Scienza* de la qual en 1398 se'n havia fet afavoridor obligant-se a contribuir a la festa amb 40 florins d'or però a condició d'ésser ell qui nomenés els mantenedors. Els Jocs havien de celebrar-se la diada de la Pentacosta o sia en l'any 1400 el pròxim dia 6 de Juny (5).

JOSEP MAURÍ

(1) D'aquesta data hem trobat: quatre lletres en llatí, tres en català, tres en castellà i tres en italià (enviades a Sicília). Poden veure's a I.A. C. A. Reg. 2241 fol. 56-67-84; Reg. 2243 fol. 107; Reg. 2173 fol. 81-95; Reg. 2298 fol. 137-138 i Reg. 2298 fol. 143.

(2) Així ho afirma el senyor Josep M.ª Roca en la seva obra «La medicina Catalana en temps del Rey Martí» Barcelona 1919. I el Rd. Mossén Castellar, que fou prevere domer, també fa la mateixa afirmació en una descripció inèdita de l'Església de la Doma, que es guarda en l'Arxiu parroquial.

(3) Fixem-nos que diu «*balneis comunibus*» es a dir propietat avui diríem del municipi o de l'estat.

(4) Probablement seria aquesta la primera institució a La Garriga d'uns banys propietat de particulars. La història dels banys de La Garriga està per fer de manera que sols coneixem molt per damunt les vicissituds per que han passat.

En l'article VII d'aquesta monografia vegerem la fundació benèfica d'un hospital; avui hem sortit a parlar d'uns banys comuns.

Com han desaparegut de La Garriga aquestes dues institucions?

(5) Apud. M. Garcia Salvestre: *Història Sumària de la Literatura Catalana* Barcelona 1932.

REVISTA

REFLEXES

Encara un altre absurd

Per casualitat vaig presenciar una baralla pròdiga en crits, xiulets, bufetades, cadires enlaire, etc., etc. Em guardaria prou de dir que els contendents eren gent inculta puix tinc la persuasió que entre aquell pilot de persones mogudes per una gama de sentiments que, arrencant de l'indignació arribava a la follia, es podien comptar individus plens de bon sentit.

Es natural que em piqués la curiositat per saber de qué anava, però cap dels espectadors en sabia donar raó. Enemic de mesclar-me en tumults vaig continuar a distància amb l'orella atenta i solament em fou possible oir que en un dels grups era dit i repetit amb remarcable insistència el nom de Déu. Els de l'altra colla parlaven més baix i no vaig collir un sol mot.

No vull, però, crear un equívoc. El nom de Déu amb el respecte que hom hauria de suposar no era pas pronunciat ans, al contrari, era proferit amb ira i acompanyat de mots confusos que vaig anar constatant insultants i grollers.

Un ruixat oportú esbandí la situació. A l'eixopluc d'un cafè vaig assabentar-me dels mòbils, diguem-ne polítics, de la disputa i, es clar, aquells a qui havia sentit parlar tant de Déu, resultaren ésser els ateu de la vila.

Que en una discussió apassionada un hom perdi la serenitat i etzivi bufetada al contraopinant, tot i ésser lamentable és comprensible. Que si no pot pendre venjança immediata s'esbravi trencant plats i copes ja no es tan lògic, però deixem-ho passar encara.

El que és simplement estúpit es desfogar la ira girant-se contra el no rés. Quina lògica tenen els qui, assegurant que Déu no existeix mes que en la fantasia dels capellans, a cada pas se'l posen a la boca per a donar-li la culpa de que l'animal no pugui fer seguir el carro massa feixuc o de que els hi falli l'encenedor? Als qualificatius duríssims que mereix la blasfèmia—vici repugnant que, per dissort, ha pres ara mes increment que mai—s'hi ha d'afegir el de *absurd* quan el qui la profereix nega que hi hagi Déu.

De totes maneres, certes posicions absurdes no ens han de venir de nou. De gent estulta i obtusa n'hi havia, n'hi ha, i n'hi haurà mentre el món sigui món. Ja en temps d'en Llanas es feien un tip de riure amb aquell "cul de café"—perdó pel mot—que deia amb gran serietat "...perqué jo, gracies a Déu, soc ateu."

VERTICALS

Calen obres socials

Es beslluma ja al lluny, com un vaixell que avança poc a poc, al moviment social catòlic que ha de redimir totalment, amb les doctrines de les Encíclicues, l'obrer desorientat i explotat fins pels mateixos que se'n diuen defensors.

S'ha tret de la seva pensa i del seu cor els sentiments germanívols que predica el cristianisme i així s'ha produït la dolorosa conseqüència que les lluites socials son cada volta més cruels i més freqüents. No regna ni entre ells mateixos més que la lleugera companyiona que produeix el fregadis continuat del treball. Per aixó a voltes influits per odís que els ofusquen, lluiten uns amb altres, per no pertanyer tots a la mateixa idea política o social.

I aquestes lluites i desorientació han estat aprofitades per uns quants líders, que s'han enlairat per mitjà d'elles al lloc que avui ocupen, sense recordar-se més dels homes que han posat en ells la seva confiança, per encalçar unes millores que a voltes són justes, i d'altres no, i que si les han portat a terme, ha estat moltes vegades amb escarni al dret de vaga, amb coaccions injustes, que han deixat sense pa durant tot un temps a les famílies humils, víctimes innocents de la traïdoria d'uns sense feina professionals.

Per aixó per acabar amb aquest estat de coses caòtic, cal posar en pràctica com han fet altres països la doctrina de les Encíclicues ací desconegudes fins ara, i proclamar ben alt, que encara que uns homes que es deien cristians han fet, amb sos actes (i trepitjant un dels principals preceptes de la religió, per afavorir la seva butxaca) apartar a la massa obrera de dins el clos de l'Església, aquesta s'havia preocupat abans que tothom de donar a l'obrer la màxima garantia del seu dret.

I no han d'ésser sols paraules que enlluernin momentàniament a qui les oïxi, sinó que cal arribar a les obres socials cristianes. Si fins ara regnava i regna la pistola i la bomba destructora que aniquila, nosaltres els que siguem catòlics de debó hem d'alçar ben alta—perqué es vegi el símbol que sols pot donar la llibertat i la germanor als pobles fent als homes iguals sense distinció de classes—la Creu, i sota els seus braços acollidors fer que es donnin una abraçada íntima els elements que lluiten encara uns amb altres per encalçar finalitats que sense ella no son possibles.

R. Aguirre

ESPORTS

Futbol

Penya Tranquils, 0 - Joventut Garriguenca, 5

"Tranquil·litat i bons aliments" diu el refrà. Doncs la Penya Tranquils que ens visitarà, a més de tranquil·litat (que a mesura que els de casa anaven fent els gols aquesta desapareixia) els mancaven bons aliments, doncs, segons ens informaren, sortiren al camp amb l'estómac *in albis* i la prova més irrefutable es que després d'haver-se nutrit amb la gasosa de la mitja part, ja varen ésser tot uns altres; si la nostra comissió, suprimeix la gasosa per un bon sandwix hagueren sigut capaços de guanyar i tot...? Aquest equip en materia de futbol va demostrar (exceptuant l'extrem dret) trobar-se a les baceroles, però, repartint estopa ho feren d'allò més bé. Nosaltres si els hem d'ésser francs direm a aquests Tranquils, que per ara ja poden quedar ben tranquils per tornar-los a veure. Els nostres al començar només eren deu (ja no es la primera vegada, i per lo tant, caldria que no es repetís) tot i faltant-ne un a la poca estona de jugar ja havien marcat quatre vegades per obra d'en Puig i Portavella, amb col·laboració del porter i defenses de l'equip Tranquils, d'aquests tres fora tasca difícil poguer desxifrar qui ho feia mes malament.

Ja acabaven el primer temps quan sortí en Miranda i tant va ésser jugar ell com acabar-se els gols. A veure si aquest xicot ens portarà la negra, i sense altre contra-temps arribaren al descans.

Al segon torn els Tranquils degut a la gasosa sortiren un xic més animats i vegerem un joc mes mogut, en Portavella que tenia un dia inspirat, va completà la victòria amb un gol mes que fou el cinqué de la tarda, que per cert va ésser molt vistós. Ell en Bonastre i Puig foren els que sobressortiren de tots; en Tià es passà la tarda distraient la quitxalla que sempre l'envolta. El sonor anà a càrrec d'en Garcia que ho feu bastant afinat.

Per acabar: i aixó va per la comissió, si es que no trobeu la forma per netejar l'herba del cantó del marge o jardí, us brindo una fórmula donada per un espectador i que jo transmeto i que consisteix en que els jugadors usin les sabates amb faussó.

Neu-Trai

J. Garriguenca, 5 - C. D. Orient, 1

No fou pas aquest partit d'aquells que arriben a entusiasmar al públic, ans tot el contrari, perquè l'equip foraster, a l'identific que la Penya Tranquils emprà a cada moment el joc dur i violent, creient d'aquesta manera dissimular la manca de cohesió i conjunt que palesaren durant el transcurs de l'encontre, donant ocasió a que, sovint, es lesionessin jugadors d'amdós bàndols, essent els més perjudicats els locals, que arribaren al fi de la partida completament "desencolats."

Amb tot, el resultat fou, una vegada mes, favorable als garriguencs, que no hagueren d'esforçar-se gaire per batre de manera contundent al conjunt barceloní, doncs la seva missió, més que jugar, va ésser la "d'esquivar" els "copets" que de tant en quant deixaven escapar els components del quadre del F. C. Orient.

El partit es va jugar amb deu jugadors per bàndol i l'equip local s'arreglerà així: Font, Aspa, Oliveras, Andreu, Casellas, Aspa III, Portavella, Sellarés, Garcia i Miranda.

Els gols foren marcats per Portavella (2) Casellas (2) i Sellarés, destacant únicament del conjunt garriguenc, aquests dos últims jugadors.

De l'equip foraster, si l'un ho feu malament, l'altre encara més.

L'arbitratge que anà a càrrec d'en Garcia, estigué a l'altura de l'encontre.

Linesmen

— Demaneu arreu l'exquisit postre FLAM CALLIS

Avui la Joventut Garriguenca es traslladarà a la ciutat de Vic, per a disputar un encontre amistós amb la Penya Atlètica d'aquella localitat, en revança del partit que varen jugar aquests dos equips en el nostre poble el passat mes de maig i del qual, com ja recordaran, en sortí guanyador l'equip garriguenc.

Ens hem assabentat de que entre els aficionats vigatans hi ha gran expectació per conèixer el valor actual de la J. G. que tan netament va batre l'equip vigatà.

Celebrariem molt que els jugadors garriguencs, podessin confirmar, d'una manera ben clara, en el camp de la P. A. la seva vàlua.

Impremta Mercantil - La Garriga

Farmàcia **Torrent** Perfumeria
Calabria, 4 - Telèfon 88

Representació i Dipòsit:

Josep Ruaix

C. Banys, 73. - LA GARRIGA

BALNEARI

BLANCAFORT

Aigües termals radiactives : Reuma:
Artrítisme : Hipertensió arterial :
Enfermetats de la pell : Esgotats
del sistema nerviós per "surmenage"
Fadiga intel·lectual : Convalescèn-
cies : Post-operacions, etc., etc.,

LA GARRIGA

Especialitat en la taula de règim,
en la qual es segueix amb tota
cura les prescripcions facultatives

Confort modern

Cuina excel·lent

Cura de repòs

* * *

Aire sec

* * *

Clima ideal

LA CATALANA

Segurs contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscs Locatiu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

— Fundada l'any 1865 —

Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 - Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

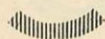

Representant a La Garriga:

Josep Corrons Dalmau

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Realitza tota classe
d'operacions de
Banca i Borsa

Sucursal de GRANOLLERS:

Plaça Perpiñà, 18 i 19

Xampany

Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

Caves a Sant Sadurní d'Ànoia

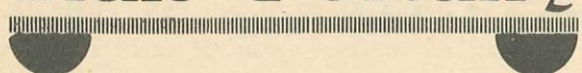
Representant:

FREDERIC CALLIS

Agent de Comerç col·legiat

LA GARRIGA

Lluís Fortuny

MERCERIA

Géneres de punt, cami-
seria i gorres. Llanes,
Sedes, Trajos, Abrics,
Granotes, Pantalons i
demès articles
confeccionats

Carrer Banys, 9

LA GARRIGA

Joaquim Faura

Pintor - Decorador

Per encàrrecs:

Vinyals, 16 (Tel. 99)

Calabria, 18

LA GARRIGA

Fàbrica de Gasoses i Sifons Eduard Pujol

LA GARRIGA

Farmacia i Perfumeria - Productes Fotogràfics - Laboratori d'anàlisi

R. FERRANDIS

Teléfono 83

LA GARRIGA

Canari de La Garriga

Llúria, 23 - BARCELONA - Tel. 20905

sabons Barangé

Ll. Fortuny Fauria

SASTRE

Trajos estan extra
a mida, **120 ptes.**

Bany, 7

Telèfon 9

LA GARRIGA

Sindicat Agrícola

DE LA GARRIGA

Despulles : Alfals

Cereals : Adobs

Preus molt econòmics per als Srs. socis